

عنوان مقاله:

گونه شناسی ساباط های یزد باتکیه برمتون تاریخی

محل انتشار:

فصلنامه سخن تاریخ، دوره 16، شماره 39 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

داوود امامی میبیدی - دانشجوی دکتری مرمت و احیای بناها و بافتهای تاریخی، دانشکده حفاظت و مرمت، دانشگاه هنر اصفهان

خلاصه مقاله:

یزد بواسطه اینکه کمتر دچار فراز و نشیب های اجتماعی شده ، معماری در یک بستر آرام به استمرار و تداوم خود ادامه داده است. همچنین در منطقه یزد با توجه به شرایط خشک آب وهوایی ، دوری جستن از حوادث طبیعی ، فرهنگ قناعت پیشه مردمان ، خلق وخوی محافظه کار وصلح جوی حاکمان همگی باهم باعث حفظ ساختمان هایی با قدمت ایلخانی وماقبل دریافت تاریخی شده است. دست نخورده بودن بناهای قدیمی زمینه را برای مطالعات تطبیقی بین متون تاریخی و بناهای موجود تسهیل می کند. بنابراین با توجه به کاربرد زیاد ساباط در متون تاریخی یزد و سالم بودن برخی نمونه های تاریخی، همچنین عدم انجام پژوهشی درباره گونه های ساباط های یزد، در این مقاله به این موضوع پرداخته شده است. در این تحقیق بدنبال آنیم که بفهمیم ساباط های مذکور در متون تاریخی دارای چه ویژگی هایی هستند وآیا می توان آنها رادسته بندی نمود؟ روش این پژوهش تحلیلی-تاریخی و منبع اصلی آن، منابع تاریخی مانند کتاب تاریخ یزد وتاریخ جدید یزد وجامع مفیدی وجامع جعفری است. مقاله پس از ریشه شناسی واژگان ساباط وارد مطالعات تاریخی ساباط شده است. پس از بررسی مجاورت، تزئینات، کتیبه وبانی ساباط های تاریخی وارد مبحث دسته بندی گونه های تاریخی شده است. در ادامه مقاله به دلایل ونحوه شکل گیری ساباط در بخش تحلیل وبحث پرداخته است. در نهایت این مقاله به معرفی سه گونه معماری ساباط می پردازد.

کلمات کلیدی:

“ساباط”، “معماری”، “یزد”، “گونه شناسی”، “تاریخ”

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1610148>

